

Chemați la vestire

Text biblic : Luca 4:14-22a

Versetul de aur

***"Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tîmăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului"* Luca 4:18-19**

Introducere

Simțul unei despărțiri permanente se accentuează odată cu trecerea anilor, când oamenii „se întorc acasă” și aduc aminte doar de cum ai fost, neștiind cine ai devenit. Asemănător a fost și în cazul cu Isus. Evanghelia după Luca, sursa studiului de astăzi, este unul dintre cele trei așa-numite Evanghelii Sinoptice, celelalte două fiind Matei și Marcu. Cuvântul sinoptic înseamnă „prezentarea sau luarea unei păreri identice sau comune” și asta fac în general aceste trei Evanghelii. Textul de astăzi este una dintre aceste excepții. Toate cele trei Evanghelii sinoptice prezintă botezul lui Isus (Matei 3: 13-17; Marcu 1: 9-11; și Luca 3: 21-22) și ispitirea lui în pustie. Toți trei menționează începutul slujirii lui Isus în Galileea (Matei 4:12; Marcu 1:14; Luca 4:14). Ar trebui însă să remarcăm un interval de timp între Luca 4:13 și textul nostru pentru astăzi, care începe la 4:14. Acest decalaj de câteva luni include evenimentele descrise în Ioan 1:19-4: 42.

Contextul lecției

I. Puterea Duhului Sfânt (Luca 4:14-15)

A. Slujirea plină de Duhul Sfânt (v 14a)

Dovada prezenței Duhului în viața lui Isus în primele capitole ale lui Luca este de remarcat: Duhul coborâse pe Isus la botezul său (Luca 3:22), la dus în pustie pentru 40 de zile de pregătire (Luca 4:1) și a contribuit la întărirea Sa când a început slujirea în Galileea.

B. Slujire plină de succes (v14b-15)

În timp ce se afla în Galileea, Isus a avut oportunitatea de a vorbi în sinagogile evrești. Toată lumea vorbea despre Isus (Luca 4:15, 37)! În mod ideal, locul de închinare era templul din Ierusalim. Dar oriunde locuiau un anumit număr de familii evreiești, a existat o sinagogă. Acest cuvânt grecesc înseamnă „loc de adunare”, iar acestea au devenit centre ale vieții religioase comunitare. Luca nu dă prea multă importanță învățării lui Isus în acest moment. Mai târziu, când Isus a fost la Capernaum, Luca a observat că oamenii au fost „uimiți de învățătura lui, pentru că cuvintele sale au avut autoritate” (Luca 4: 31–32). Evanghelia după Ioan adaugă că Galileenii l-au întâmpinat pe Isus pentru că au văzut ceea ce a făcut el pe când el era în Ierusalim (Ioan 4:45); mulți au crezut în el când au văzut minunile pe care le-a făcut (2:23).

II. Predicarea (v16-17)

A. În Nazaret (v 16)

O parte a călătoriei de învățură și predicare a lui Isus în Galileea a inclus o oprire în Nazaret. Scriitorul Evangheliei a vorbit pe scurt în lucrarea lui Luca 2 despre creșterea lui Isus, indicând că Isus a crescut într-o familie tipică de evrei. El a fost circumcis în conformitate cu Legea lui Moise și a participat la sărbătoarea anuală a Paștilor cu părinții lui. Nazaretul era un sat de pe versanții inferiori ai Galileii. O caracteristică topografică a fost cea a „sprânceană muntelui pe care era zidită cetatea”(Luca 4:29). Cuvântul Sabat, care înseamnă „odihnă, încetare din muncă”, apare pentru prima dată în Exodul 16: 23-30. Acest text a servit pentru a aminti poporului legământ de cerința pentru o zi de odihnă, răsunând propriul odihnă al lui Dumnezeu după șase zile de la creare (Exod 20: 8–11; comparați Geneza 2: 2-3). Respectarea Sabatului este un semn de credincioșie față de legământul dintre Dumnezeu și Israel. „Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi și urmașii voștri un semn după care se va

cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc” (Exodul 31:13)

B. Citirea din Isaia (v17)

Fruntașul sinagogii a supravegheat slujba pentru a vedea dacă aceasta se desfășoară în conformitate cu tradiția (Fapte 13:15; 18: 8). Există părți distincte pentru serviciile Sabatului: rugăciuni, citirea din cele cinci cărți ale lui Moise (Pentateul), citirea din profeti și o predică sau lecție. În sinagoga din Nazaret, Isus a primit sulul profetului Isaia pentru a citi. Sulurile utilizate pentru copierea Scripturii pot fi făcute din hârtie de papirus, care creșt de-a lungul râului Nil în Egipt (Exod 2: 3; Iov 8:11; Isaia 18: 2; 35: 7). Totuși, sulul înmănat lui Isus era foarte probabil din piele de animale, care era mai durabil. Marele sul al cărții Isaia, unul dintre sulurile de la Mărea Moartă descoperite în 1947, are o lungime de 24 de metri și o înălțime de aproximativ 10 centimetri. Sulul înmănată lui Isus ar fi putut fi similară cu acela.

III. Duhul Domnului este peste Mine (v 18-23)

A. Chemarea lui Isus (v 18-19)

Locul din care citește Isus este Isaia 61: 1-2, care vorbește despre faptul că Slujitorul lui Dumnezeu a fost uns cu Duhul Sfânt care i-a dat mai multe responsabilități. Munca Slujitorului va fi spre binele oamenilor. Dumnezeu i-L va folosi pe Slujitor pentru a aduce mântuirea și a împlini legământul său. Slujitorul vestește anul de îndurare al lui Dumnezeu. Să fii uns se referă la actul de a turna ulei pe capul cuiva și simbolizează faptul că este pus la o parte pentru o lucrare specială, cum ar fi preot sau rege (ex: 1 Samuel 16:13). Ungerea a simbolizat, de asemenea, intrarea Duhului Sfânt în viața cuiva. Împreună, aceste idei indică consacrarea lui Isus a rolului și misiunii sale mesianice. Slujirea ulterioară a lui Isus a dus la vindecarea de orbire fizică a mai multor persoane (Luca 7:22). Vindecarea orbirii spirituale s-a dovedit a fi mai dificilă din cauza necredinței (8:10).

B. Misiunea lui Isus (v 20-22)

Fiecare sinagogă avea un îngrijitor care avea grijă de clădire și care chema oamenii la serviciile sinagogii. El a fost, de asemenea, responsabil pentru a preda sulul vorbiturului și a-l pune înapoi. Datul înapoi a sulului cărții și punerea înapoi a marcat trecerea la următoarea fază a serviciului. Faptul că ochii tuturor din sinagogă au fost ațintiți la Isus implică un mare sentiment de așteptare. Astăzi am putea spune: „Se putea auzi și musca!”. După ce a citit din Isaia, Isus a stat jos iar toți se mirau și se mirau de el.

Cuvintele înșepte ale lui Isus reflectă faptul că „harul lui Dumnezeu era peste El” (Luca 2:40). Într-adevăr, Evanghelia însăși este „vestea bună a harului lui Dumnezeu” (Fapte 20:24).Având în vedere că următoarele cuvinte și acțiuni ale sătenilor au fost mult mai puțin binevoitoare (Luca 4: 22b – 29), ne întrebăm de ce se face această diferență? Isus a dat un motiv în Luca 4:24: „Niciun proroc nu este bine primit în patria lui”. Slujirea lui Isus s-a caracterizat nu numai prin har, ci și prin adevăr (Ioan 1:14, 17).

Concluzii

Mesia a venit să ne elibereze de robia păcatului și a morții (Galateni 5: 1). Întregul scop al venirii lui Hristos a fost să ne mântuiască. Pentru a face acest lucru, ”pentru ca prin moarte să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul” (Evrei 2:14).Oricine suntem, oriunde suntem fizic sau spiritual, mesajul lui Dumnezeu este clar: vrea ca toți să fie salvați. vrea să venim acasă. Isus s-a întruchiat ca om, și a murit pentru a plăti prețul păcatului pentru a face acest lucru posibil. Și a plecat de pe această lume cu promisiunea că va pregăti un loc în cer pentru ucenicii săi (Ioan 14: 1-3).

Ce trebuie să memorăm: *Isus, Mesia, a venit să ne elibereze*